

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A polírozott páncél hűvös tükre**

1. A polírozott páncél hűvös tükre

DITKE (Csőrsz Edit)

A kétszázas szektorban fojtogatóan sűrű volt a gépzsír és a megtermelt áram ózonszaga. A pedálok monoton kattogása közepette Alinda tekintete feszülten követte L656 egyenletes lépteit. A többiek számára a humanoid őrszem csupán egy jéghideg hatékonyságú fémszerkezet volt, amely a kalóriaveszteség és a leadott feszültség egyenletét vigyázta. Alinda fiatal, álmodozó lelkében azonban a robot gépies kimértsége valami egészen mássá lényegült át: a lány mozdulatlan eleganciát és rejtett gyengédséget képzelt a merev páncélzat mögé.

Ahogy L656 közelebb lépett a padsorhoz, Alinda közelebb hajolt a nagymamájához, és a lendkerék tompa súgását kihasználva suttogni kezdett. Elfojtott hangon mesélt neki arról, hogyan pásztázza őt az őrszem vörös optikája, és hogy ebben a gépies tekintetben ő nem fenyegetést, hanem egy elfeledett, biztonságos jelenlétet lát. A lány szavaiból egy olyan titkos, gyengéd kötelék rajzolódott ki, amely kizárólag az ő képzeletében létezett, mégis valóságosabbnak tűnt a generátorok nyers fémvilágánál.

A nagymama ritmikusan nyomta a pedálokat, miközben tekintetével az őrszem mozgását vigyázta. Pontosan tudta, hogy a Kolónia szigorú szabályzata szerint a Generátor egységekben a személyes kötődés minden formája tiltott, egy humanoid gép iránt táplált romantikus ábrándozás pedig egyenesen végzetes eretnekségnek számítana. Halkan, féltő intelmekkel válaszolt az unokájának, megidézve a régi idők emberi kapcsolatait, amikor az érzéseket még nem szorították a túlélés rideg korlátai közé.

Alinda megszorította a csővázás kormányt, s miközben ujjai fehéredtek a szoros fogástól, lelkében tovább szövődött a tiltott ábránd. A szürke kezeslábasok és a végeláthatatlan műszakok világában ez a mesterségesen teremtett vonzalom jelentette számára az egyetlen menedéket. L656 alakja lett a vászon, amelyre rávetíthette mindazt a gyengédséget, amit a kolónia betonfalai között senki sem élhetett meg szabadon.

L656 végül megállt a sor végén, és fémes fejét lassan Alinda irányába fordította. Az optikai érzékelő halvány pislákolással mérte be a lány pulzusát és a generált feszültség apró ingadozását. Alinda szívverése felgyorsult a hideg fénycsóvában, s bár tudta, hogy

a gép csupán biológiai adatokat dolgoz fel, abban a törtrésznyi másodpercben mégis úgy érezte, mintha a szigorú őrszem megértette volna a tiltott suttogás súlyát.